# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **1) Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské nám. 6, Brno, **2) Městský soud v Brně**, se sídlem Polní 994/39, Brno, **3) Ústavní soud**, se sídlem Joštova 8, Brno, **4) Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti usnesením žalovaného 1) ze dne 31. 1. 2018, čj. 5 As 21/2018-16, a čj. 6 As 24/2018-17, ze dne 25. 1. 2018, čj. 10 As 23/2018-49, ze dne 15. 2. 2018, čj. 2 As 53/2018-5, ze dne 13. 2. 2018, čj. 7 As 25/2018-20, ze dne 13. 2. 2018, čj. 7 As 26/2018-20, proti usnesení žalovaného 2) ze dne 15. 3. 2018, čj. 33 C 53/2016-65, proti usnesení žalovaného 3) ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 10/18, a proti usnesení žalovaného 4) ze dne 28. 2. 2018, čj. 31 A 343/2017-50, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2018, čj. 30 A 66/2018-28,

takto:

**I.** Kasační stížnost **se odmítá**.

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaných žaloby. Krajský soud v Brně nyní kasační stížností napadeným usnesením spojil žaloby do jedné věci vedené pod sp. zn. 30 A 66/2018 a dále je odmítl nyní napadeným usnesením s poukazem na § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 zákona s. ř. s., nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. Je tak u něj obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[5] Byl-li konkrétní stěžovatel v minulosti ze strany soudu nesčetněkrát zpraven o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, není nezbytně nutné, aby v každém dalším řízení o kasační stížnosti byl takový stěžovatel znovu a znovu v daném smyslu poučen a vyzván k doložení plné moci pro advokáta.

[6] Nynější stěžovatel se na Nejvyšší správní soud obrátil ve více než 730 případech, povětšinou svými podáními zahájil řízení o kasační stížnosti. Ze strany soudu byl již mnohokrát poučen o podmínce povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti.

[7] Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že jej soud již v minulosti dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně adresovat výzvu k doložení splnění požadavků dle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že Nejvyšší správní soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí z minulých řízení vědět.

[8] V projednávané věci lze v zájmu zamezení jakýchkoliv průtahů požadovat, aby u těch řízení, kde je vyžadováno povinné zastoupení advokátem, si toto zastoupení již od počátku stěžovatel zajistil a to současně s podáním kasační stížnosti.

[9] Jak bylo již výše uvedeno, stěžovatel svou kasační stížnost podal sám, aniž by byl zastoupen advokátem. Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, aniž by jej vyzval k doložení plné moci pro advokáta.

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. října 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu